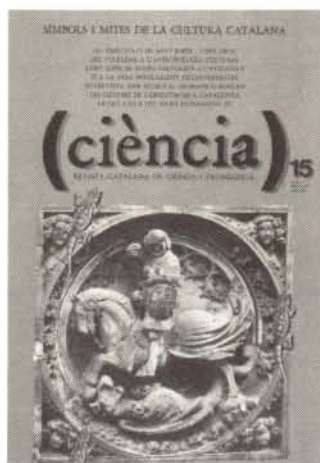

LA CIÈNCIA DE L'HOME

Els catalans, que tant ens hem aferrat a la defensa, recuperació i arxiu de les nostres tradicions populars, estem tot just començant a valorar a fons, des de les perspectives científiques que ens ofereix la *Antropologia* moderna, tot aquest cabdal de símbols, mites i tradicions que registra la història i la cultura popular de la nostra gent. Durant decennis, el moviment folklorista i etnogràfic català, en tants aspectes remarcable, ha dreçat l'inventari de les manifestacions de la cultura popular dels catalans. Tanmateix, aquesta gran tradició folklorista i etnogràfica catalana ha viscut durant molts anys en una mena "d'exili interior", sense accés al món universitari i institucional d'ensenyament i de recerca. Feliçment, a final de la dècada dels seixanta, aquesta situació comença a canviar de signe. D'una banda, l'Antropologia Cultural s'incorpora a la Universitat de Barcelona amb la dotació d'una càtedra que és confiada al professor Claudi Esteva Fabregat qui, de retorn del seu exili mexicà, es converteix en un dels introductors dels moderns corrents del pensament antropològic a la Península. Paral·lelament, comença aviat a sorgir una primera generació de joves antropòlegs que, des de diferents perspectives, treballen per incorporar aquella gran tradició folklorista i etnogràfica catalana al desenvolupament de la moderna antropologia cultural i social. La creació de l'Institut Català d'Antropologia és fruit d'aquestes inquietuds i objectius.

Dins el present número de (ciència) el lector trobarà uns materials que responen a aquest nou enfocament científic de l'estudi de la nostra cultura popular. Ja no n'hi ha prou de fer l'inventari, o l'"història natural" de les manifestacions culturals dels catalans. Cal també saber per què aquests signes d'identitat són com són. Interpretar els signes i símbols culturals a la llum de la raó ens ha d'ajudar a conèixer-nos millor nosaltres mateixos. Ni cal dir que les perspectives del desenvolupament de l'antropologia cultural i social a casa nostra no han de quedar tancades a les recerques sobre la nostra gent o d'esquenes a les aportacions d'altres ciències. Cal que aquest moviment s'obri enfora i a la col·laboració amb científics d'altres branques del saber que també treballen a aprofundir el coneixement de l'espècie humana i dels seus comportaments culturals. La creació, enguany, de l'Institut d'Antropologia de Barcelona sembla respondre a aquestes inquietuds i en un futur ens haurem d'ocupar aquí d'aquest altre repte de l'antropologia que és el treball interdisciplinari.

Tant de bo que aquestes perspectives que hem esmentat es desenvolupin i enriqueixin mútuament, com també que l'antropologia trobi dins la nostra societat civil la inserció pedagògica i professional que durant tant de temps li fou negada a l'àmbit universitari.